

Een dagje bitfitten

De tijd dat we er zomaar een bit inhingen uit het rek van de ruitersportzaak is voorbij. En dat is maar goed ook, blijkt als we een dagje mee op pad gaan met bitfitter Bianca Lodeweegs. In Hulshorst proberen drie amazones verschillende bitten uit onder haar deskundige leiding.

Tekst: Tessa van Daalen • Fotografie: Fleur Louwe

Hugo houdt zijn mond mooi gesloten en zoekt de hand van de ruiter.

Hugo is onrustig met zijn mond en doet af en toe zijn mond open.

Vivian Sluis & Zarrantella

Vivian Sluis mag met Zarrantella (v. Haarlem) M2 dressuur starten. Ze rijdt altijd op een dubbelgebroken watertrens, die ze kreeg toen ze de merrie kocht. Als Vivian haar merrie meer op het achterbeen probeert te krijgen, gooit Zarrantella haar hoofd soms omhoog. Vivian probeerde onlangs een bustrens, maar daar werd Zarrantella erg sterk op.

Bitfitter Bianca Lodeweegs constateert dat de kaak aan één kant gevoeliger is. Ondanks dat de tandarts niet lang geleden is geweest, zitten er kleine haken op het gebit, die een wondje in de wang hebben veroorzaakt. Bianca pakt een kunststof, ongebroken watertrens van twintig millimeter. "Ga rijden zoals je altijd doet en vertel me wat je voelt. Als het niet goed voelt, rijd dan niet door. Het advies om een bit een week te proberen, omdat een paard moet wennen, is onzin. Ik zie meestal al na een paar meter hoe een paard op het bit reageert en de ruiter voelt het dan ook al."

Zarrantella stapt weg met haar hoofd in de lucht, de hals zakt pas na een paar meter. Vivian vindt dat de aanleuning links en rechts wel gelijk is, maar haar paard reageert niet op wat ze vraagt. In draf en galop wordt de merrie wel nageefflijker. Vivian vindt het prettiger rijden dan op haar eigen bit, maar in de overgangen terug wordt de merrie sterk. Als tweede neemt Bianca een dunner variant van hetzelfde bit. "Hiermee kunnen we kijken of jouw merrie meer ruimte in haar

mond fijner vindt. Ik pas meestal niet meer dan zes à zeven bissen. Soms doe ik stiekem het eigen bit weer even in. Dat voelt voor de meeste ruiters dan slechter." Zarrantella is erg onrustig met haar mond met dit bit, dus Vivian is er al na één rondje klaar mee. Een zestien mm dubbelgebroken watertrens van salox, met een afgeplat mondstuk en een klein tussenstukje, lijkt perfect. Vivian rijdt opgetogen rond. "Wat een rust en wat voelt ze lekker. Ze is iets minder gelijk dan op die eerste, maar ik voel haar ach-

terbenen wel doortreden." Bianca is ook tevreden. Vivian kan nu een overgang 'terug' rijden, zonder dat het paard er tegenin hangt. Door zijn vorm zit dit bit qua inwerking tussen een bustrens en een watertrens in. Voor het idee probeert Bianca nog een dubbelgebroken trens met een iets groter tussenstuk. Zarrantella's hoofd komt vaker omhoog, ze wil niet graag in galop aanspringen en houdt haar oren naar achteren. Een duidelijk geval, de keuze valt op de dubbelgebroken salox-watertrens.

Marlies ten Hage & Hugo

Het is de eerste keer dat de Friese hengst Hugo (v. Haitse) stang en trens inkrijgt. Marlies ten Hage rijdt hem thuis op een dunne flexibele rechte trens, maar ze is bezig met de Z-oefeningen en wil haar paard meer 'sluiten'. Daarom wil ze afwisselen met stang en trens. Hugo is makkelijk qua aanleuning. Bianca begint met een 'starterssetje', dat bestaat uit een dubbelgebroken watertrens en een lichtgewicht salox stang zonder tongboog, beide van 14 mm dik en 12,7 cm breed, omdat Hugo een tamelijk recht model neus heeft.

Hugo wil wel even laten weten dat hij hengst is en loopt luid brullend door de baan. Maar hij is daarbij braaf en draaft aan met actief achterbeengebruik. Marlies houdt contact met de trensteugel en laat de stangteugel iets doorhangen. Hugo voelt fijn aan, zegt ze. Bianca vindt het beeld ook aansprekend. »

Hugo houdt zijn mond mooi gesloten en zoekt de hand van de ruiter. Dat vindt Marlies belangrijk, hij mag zich niet opkrullen. De tweede stang die Bianca probeert is zestien mm dik en heeft een flauwe tongboog. Hugo vindt dat prettiger. Marlies voelt meteen dat hij nog beter verbinding zoekt. "Met die andere was hij losser, maar dat is minder fijn." Stang drie is weer veertien mm, maar heeft meer tongboog. Bianca wijst op de kinketting, die een beschermer van foam heeft en zo wordt vastgemaakt dat de scharen van de

stang een hoek van 45 graden maken met de mond. "Je ziet veel doorgeslagen stangen. Dan is de stangteugel te veel aangetrokken of de kinketting te los. Dat laatste lijkt misschien vriendelijk, maar het geeft meer hefboomwerking, dus druk in de mond." Marlies vindt het gevoel prettig, maar Bianca schudt haar hoofd. Hugo is onrustiger met zijn mond en doet af en toe zijn mond open. "Dit is dus de reden waarom ik beslist wil meekijken. Als we Marlies hadden laten kiezen, had ze deze genomen, terwijl het beeld

met die vorige veel beter was." Om het verschil te laten voelen gaat de tweede stang er weer in. Hugo loopt tevreden te sjouwen en kauwt ontspannen. Ook als Marlies hem wat hoger instelt gaat hij fijn door, met de oortjes erop. Bianca wil nog een model proberen, van zestien mm met de tongboog naar voren, zodat er iets meer druk voorop de tong komt. "Marlies stapt vijf meter en staat weer stil." Haal er maar uit. Ik voel hem inhouden." Hugo heeft zelf aangegeven welke stang hij wil.

Helene Baaijen & Kain

Arabisch ruiter Kain is een volhouder. De bronzen medaillewinnaar van het EK en WK endurance draait zijn hoef niet om voor een rit van 160 kilometer. Helene Baaijen traint hem veel dressuurmatig, zodat hij zijn rug goed gebruikt. Maar ze twijfelt of zijn bit wel goed past. Het komt aan de zijkant bijna twee centimeter uit de mond. "Ik reed altijd met een dubbelgebroken watertrens met een vrij groot tussenstuk. In de wedstrijden is Kain niet te houden, dus draagt hij dan een dubbelgebroken pelham. Maar dat vind ik eigenlijk te scherp. Op een dag reed ik hem een keer met het hoofdstel van mijn andere paard, waar een Myler in zat. Dat voelde zo fijn en hij liep er zo licht op, dat ik daarmee ben doorgegaan. Ik was vertaasd over het grote verschil."

Bianca vindt het trainingsbit inderdaad te breed, waardoor de inwerking te scherp wordt. De watertrens die Helene eerder gebruikte, past beter, maar daarnop hangt Kain te veel. "Buiten loopt hij er wel fijn op, maar in de dressuur niet. Het is een vrij autistisch paard, hij heeft een lange leertuig. Hij is schrikkerig en angstig." Opnieuw begint Bianca met de flexibele ongebroke kunststof watertrens van twintig mm. Hoewel Kain nageeflijk wegstaapt, komt hij in draf tegen de hand. Volgens Helene trekt hij zich weinig aan van dit bit. "Ik moet vechten om hem er doorheen te krijgen, dat wil ik niet." Als tweede probeert ze de donkere variant van veertien mm. Kain kauwt meer en even lijkt het beter te gaan. Maar na een paar rondjes begint hij zich toch weer te verzetten. "Hij wordt boos", zegt Helene. Omdat Kain een kleine mond heeft, pakt Bianca een dubbelgebroken saba onderleg-trens van veertien mm. "Hij geeft duidelijk

aan dat hij minder in zijn mond wil. Dit is dezelfde dikte als zijn dagelijkse trens, maar het is een vriendelijker bit. Het is grappig om te zien hoe hij reageert. Sommige paarden moeten in het begin even wennen en gaan daarna beter lopen. Hij begint steeds gehoorzaam en geeft na een paar rondjes pas aan wat hij er echt van vindt. Arabieren zijn gevoelige paarden, daarbij moet je nooit te veel veranderen. Dit bit heeft hetzelfde mondstuk als de pelham die hij gewend is. Een goed recept moet je niet willen wijzigen." Met dit bit blijft Kain mooi over de rug lopen. Helene rijdt door. "Dat is een goed teken, als het niet fijn voelt zou ze wel zijn gestopt."

Dan probeert Bianca hetzelfde bit in een bustrensuitvoering. Daarmee is Kain nog

stabiel en stiller in zijn aanleuning. Helene rijdt rond met een glimlach. Als vijfde pakt Bianca de watertrens van zestien mm met het schildpad-tussenstukje, waar Vivian zo fijn mee reed. Het beeld blijft goed, Kain kauwt iets meer. Helene vindt het gevoel fijn, maar Bianca is niet tevreden. "Ik zie hem meer 'wiebelen' en Helene pakt vaker de volte om hem nageeflijk te houden. Zulke kleine signalen zijn belangrijk. Helene geeft aan dat ze haar hand heel zacht en stil moet gebruiken met dit bit. "Als hij schrikt en ik trek per ongeluk, dan flipt hij waarschijnlijk." Bianca gaat terug naar de vorige, de bustrens. Helene spettert nog even tegen, omdat het gevoel zwaarder is. Maar het beeld is beter en dat geeft de doorslag. 🐾

